

Μεγάλη Τετάρτη - Της αλειψάσης τον Κύριον μύρω

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Της αλειψάσης τον Κύριον μύρω

Εορτάζει 4 ημέρες πριν το Άγιο Πάσχα.

Γυνή, βαλούσα σώματι Χριστού μύρον,

Την Νικοδήμου προύλαβε σμυρναλόην.

Κατά την Μεγάλη Τετάρτη επιτελούμε ανάμνηση του γεγονότος της αλείψεως του Κυρίου με μύρο από μια πόρνη γυναίκα. Επίσης φέρεται στη μνήμη μας, η σύγκλιση του Συνεδρίου των Ιουδαίων, του ανωτάτου δηλαδή Δικαστηρίου τους, προς λήψη καταδικαστικής αποφάσεως του Κυρίου, καθώς και τα σχέδια του Ιούδα για προδοσία του Διδασκάλου του.

Δύο μέρες πριν το Πάσχα, καθώς ο Κύριος ανέβαινε προς τα Ιεροσόλυμα, κι ενώ βρισκόταν στο σπίτι στου λεπρού Σίμωνα, τον πλησίασε μια πόρνη γυναίκα κι ἀλειψε το κεφάλι Του με πολύτιμο μύρο. Η τιμή του ήταν γύρω στα τριακόσια δηνάρια, πολύτιμο άρωμα και γι' αυτό οι μαθητές την επέκριναν και περισσότερο απ' όλους ο Ιούδας. Γνώριζαν οι μαθητές καλά πόσο μεγάλο ζήλο έδειχνε πάντοτε

ο Χριστός για την ελεημοσύνη προς τους φτωχούς. Ο Χριστός όμως την υπερασπίσθηκε, για να μην αποτραπεί απ' το καλό της σκοπό. Ανέφερε μάλιστα και τον ενταφιασμό Του, προσπαθώντας να αποτρέψει τον Ιούδα από τη προδοσία, αλλά μάταια. Τότε απέδωσε στη γυναίκα την μεγάλη τιμή να διακηρύσσεται το ενάρετο έργο της σε ολόκληρο την οικουμένη.

Ο Ιερός Χρυσόστομος υποστηρίζει ότι δύο ήταν οι γυναίκες που άλειψαν με μύρο τον Κύριο. Οι τρεις πρώτοι Ευαγγελιστές αναφέρουν μια και την ίδια γυναίκα, που πήρε την ονομασία πόρνη. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης όμως κάνει λόγο για άλλη γυναίκα, αξιοθαύμαστη και σεμνή, τη Μαρία την αδελφή του Λαζάρου, που άλειψε τα άχραντα πόδια Του σκουπίζοντας τα με τις τρίχες των μαλλιών της.

Απολυτίκιον

Ἄχος πλ. δ'.

Ίδοù ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὔρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὔρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μή τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ̄ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

(Μετάφραση Ανδρέας Θεοδώρου)

Να, ὁ Νυμφίος ἔρχεται στὸ μέσο τῆς νύχτας, κι εύτυχισμένος θὰ εῖναι ὁ δοῦλος ποὺ θὰ τὸν βρεῖ (ὁ Νυμφίος) ξάγρυπνο νὰ τὸν περιμένει· ἀνάξιος ὅμως πάλι θὰ εῖναι ἔκεινος, ποὺ θὰ τὸν βρεῖ ράθυμο καὶ ἀπροετοίμαστο. Βλέπε, λοιπόν, ψυχή μου νὰ μὴ βυθιστεῖς στὸν πνευματικὸ ὕπνο, γιὰ νὰ μὴν παραδοθεῖς στὸ θάνατο (τῆς ἀμαρτίας) καὶ νὰ μείνεις ἔξω τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ἀνάνηψε κράζοντας· Ἅγιος, ἄγιος, ἄγιος εῖσαι ἐσὺ ὁ Θεὸς· σῶσε μας διὰ τῆς προστασίας τῶν ἐπουρανίων ἀσωμάτων δυνάμεων (τῶν Ἀγγέλων).

Κοντάκιον

Ὕχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ὑπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων ὅμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὄφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

(Μετάφραση Ανδρέας Θεοδώρου)

Ἄγαθὲ Κύριε, ἂν καὶ ἀμάρτησα πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴν πόρνη ὅμως δέ σοῦ πρόσφερα (ὅπως ἔκείνη) βροχὴ δακρύων μετανοίας· ἀλλὰ πέφτω στὰ πόδια σου, σιωπηλὰ δεόμενος καὶ ἀσπαζόμενος τὰ ὄλοκάθαρα πόδια σου, νὰ μοῦ χορηγήσεις συγχώρηση τῶν πταισμάτων μου, κράζοντας Σωτῆρα μου: Λύτρωσέ με ἀπὸ τὸν ἡθικὸν βόρβορο τῶν ἀμαρτημάτων μου καὶ σῶσε με.

Κάθισμα

Ὕχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσι, κατακενοῦσά σου ποσὶ Φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κελεύσει σου, πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητής ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρω συμφύρεται, φιλαργυρίᾳ ἀπεμπολῶν σε. Δόξα Χριστὲ τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου.

(Μετάφραση Ανδρέας Θεοδώρου)

Μιὰ πόρνη γυναίκα σὲ πλησίασε, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ ἄδειασε στὰ πόδια σου ἀρώματα ἀνακατεμένα μὲ δάκρυα. Καὶ τὴ στιγμὴ ἔκείνη λυτρώθηκε μὲ τὸ πρόσταγμά σου ἀπὸ τὴ δυσωδία τῶν ἀμαρτημάτων της. Αντίθετα ὁ Ἰούδας, ὁ ἀχάριστος μαθητής, ἂν καὶ ἀνέπνεε τὴν εὔωδία της χάριτός σου, ἀπέβαλε αὐτὴ καὶ ἀναμίχτηκε μὲ τὴν ἀναθυμίαση τοῦ βορβόρου τῆς ἀμαρτίας, πουλώντας σε ἀπὸ φιλαργυρία. Δόξα, Χριστέ, στὴν εὔσπλαγχνίᾳ σου!

Ἔτερον Κάθισμα

‘Ηχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

‘Ιούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἔρων, προδοῦναί σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. ‘Οθεν καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

‘Ετερον Κάθισμα

‘Ηχος α’. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

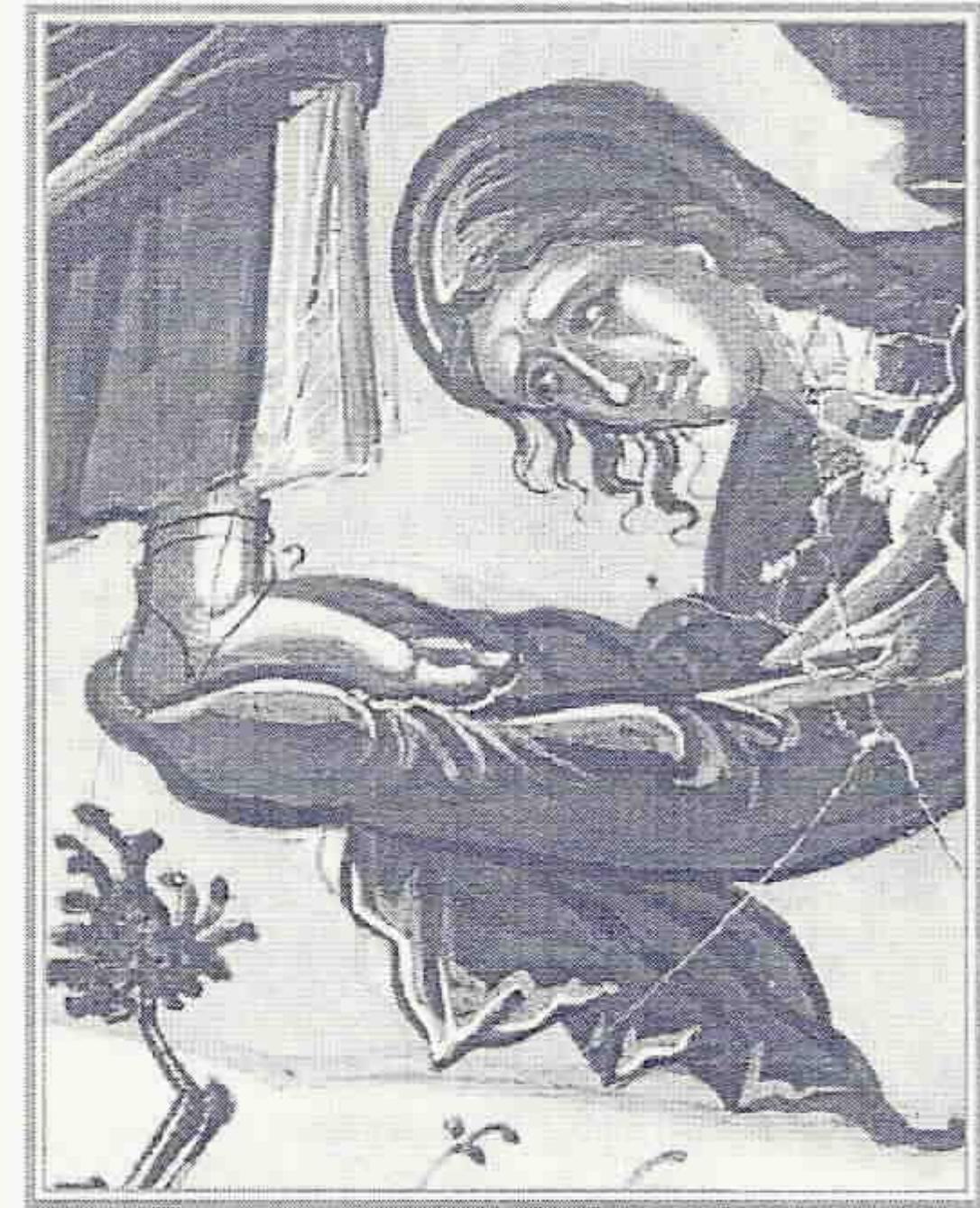
‘Η Πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπώσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

‘Ο Οἶκος

‘Η πρώην ἄσωτος Γυνή, ἔξαίφνης σώφρων ὕφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καὶ ἥδονὰς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἦν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι, ὡν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ’ ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων, ἡ Πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἥλθε βοῶσα πρὸς τὸν Λυτρωτήν· Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Οπτικοακουστικό Υλικό

Ιδού ο Νυμφίος έρχεται.

Της αλειψάσης τον Κύριον μύρω

Της αλειψάσης τον Κύριον μύρω

Πηγή: saint.gr